

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Fodor Tímea ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Balsai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. ifj. Balsai István ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2019. szeptember 26-án kelt 22.P.21.111/2019/6. számú ítélete ellen az alperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 12.500 (tizenkettőezer-ötszáz) forint + áfa perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 40.000 (negyvenezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a ... internetes oldalon ... napján „...” címmel megjelent online cikkben azt a tényt, hogy megverték az egyik fogvatartottat a ... börtönben, abban a hamis címben tüntette fel, mintha a bántalmazáshoz a felperesnek köze lenne, továbbá azzal, hogy valótlanul állította, hogy a felperes mindent elkövet, hogy megfélemlítse, legalábbis elhallgattassa a tanúkat, sőt, saját munkatársait is, akik esetleg tanúskodhatnának ellene.
- [2] Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500.000 forint sérelemdíjat. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 38.100 forint perköltséget és a Magyar Állam részére 135.000 forint eljárási illetéket.
- [3] Ítélete indokolásában hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:52. § (1)-(3) bekezdésére.
- [4] Megállapította, hogy a felperes ... az ellene folyamatban lévő büntetőeljárás miatt előzetes

letartóztatását töltötte a ... büntetési-végrehajtási intézetben. Az alperes ... napján a ... internetes hírportálon „...” című cikkében arról számolt be, hogy a ... büntetésvégrehajtási intézetben a ... egyik gyanúsítottját bántalmazták és minden jel arra mutat, hogy felperes neve mindent elkövet, hogy megfélemlítse, vagy legalábbis elhallgattassa a tanúkat, sőt, saját munkatársait is, akik esetleg tanúskodhatnának ellene.

- [5] A kereseti kérelemnek megfelelően állapította meg, hogy a cikkben szereplő, sérelmezett közlés megsértette a felperes jóhírnevét, mert a személyiségi jogsértés megállapítására vonatkozó kereseti kérelmet az alperes nem vitatta a perben.
- [6] A sérelemdíjra vonatkozó kereseti kérelem tárgyában kifejtette, hogy a megvalósított személyiségi jogsértés alapján a felperes sérelemdíjat követelhet [Ptk. 2:52. § (1) és (2) bekezdés], és nem kellett további hátrányokat bizonyítania a sérelemdíj megalapozottságához, figyelemmel arra, hogy a jogsértés megállapítása kellő mértékben nem kompenzálta a felperest ért hátrányokat.
- [7] A sérelemdíj összegszerűsége körében utalt arra, hogy a jogsértés nagy nyilvánosság előtt történt, mivel az alperes által üzemeltetett hírportál országosan ismert, nagy olvasottságot elérő internetes oldal. A jogsértés súlya körében figyelembe vette, hogy a valótlán közlés a költségvetési csalás büntette miatt előzetes letartóztatásban lévő felperest más, erőszakos bűncselekménnyel hozta összefüggésbe, amely közügyhöz, közéleti tevékenységhez, illetve az azzal összefüggésben indult büntetőeljáráshoz semmilyen módon nem volt kapcsolható. Kifejtette, hogy a jogsértés súlyát fokozta az, hogy a valótlán közlés úgy mutatta be a fogvatartott megverését, mintha a felperes kifejezetten azért követte volna el, hogy az ellene indult büntetőeljárásban szereplő tanúkat megfélemlítse, elhallgattassa.
- [8] A felróhatóság körében nyomatékosan vette figyelembe, hogy az alperes újságírója nem bizonyosodott meg a való tényekről, de még csak kellő körültekintéssel sem járt el a való tények feltárása körében. Konkrét tényeket az esettel összefüggésben nem tudott felderíteni, illetve megállapítani, a történéseket tanúvallomás alapján, többszöri áttétel útján tárta fel, és nem állt rendelkezésére olyan megbízható információ, amely alapján alappal állíthatta volna a cikkben megjelentekeket. Ugyanakkor a rendelkezésre álló büntetés-végrehajtási intézet tájékoztatója alapján egyértelmű volt, hogy a bántalmazást nem hozták összefüggésbe a felperes személyével, ezért az alperes eljárását súlyosan felróhatónak találta.
- [9] Rámutatott, hogy köztudomású tényként vette figyelembe azt, hogy ha valakiről erőszakos bűncselekmény elkövetését, illetve arra való rábírást állítják, az az adott személy társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja, függetlenül attól, hogy egyébként ellene más, gazdasági bűncselekmény miatt büntetőeljárás van folyamatban. Azonban a köztudomású sérelmeket meghaladóan a felperes egyéb hátrányokat, amelyek kifejezetten a perbeli eseménnyel lennének kapcsolatosak nem bizonyított és nem is állított, így ezeket a sérelemdíj összegszerűsége körében nem vette figyelembe.
- [10] Kifejtette, hogy a felperest ért hátrányok nem elsősorban a perbeli cikkel álltak összefüggésben, hanem azzal, hogy az írás megjelenése idején a felperes büntetőeljárás hatálya alatt állt és előzetes letartóztatásban volt. Ez azonban nem alapozta meg azt, hogy az előzetes letartóztatás körében döntést hozó bíró szubjektumára hatással lehetett a perbeli cikk megjelenése, tekintettel arra, hogy semmilyen módon nem valószínűsítette a felperes, hogy a bíró olvasta a cikket, továbbá a felperes semmilyen módon nem bizonyította, de még csak nem is valószínűsítette ezen hátrány bekövetkezését.

- [11] Mindezekre tekintettel úgy ítélte meg, hogy 500.000 forint összegű sérelemdíj alkalmas a felperest ért hátrányok kompenzálására.
- [12] A perköltség összegéről a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 81. § (1) bekezdése, 83. § (1) és (3) bekezdése alapján rendelkezett, figyelemmel a 32/2003. (VIII. 23.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján megállapított és a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdése szerint igazolt ügyvédi munkadíjra, míg az eljárási illeték megfizetéséről a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján határozott.
- [13] Az elsőfokú határozattal szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a sérelemdíj összegének jelentős mértékű csökkentését, és az ennek eredményeként megváltozó pernyertesség-pervesztesség aránya alapján kérte a perköltség összegének megállapítását. A másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkörként a Pp. 371. § (1) bekezdés c) pontját jelölte meg.
- [14] Előadta, hogy a felperes még csak előadást sem tett az őt ért hátrányokra vonatkozóan, nem bizonyította, hogy őt magánéletében, közéleti szerepvállalása során vagy a folyamatban lévő büntetőeljárása során bármiféle hátrány érte volna. Hivatkozott arra is, hogy a Ptk. 2:52. § (3) bekezdését sérti az elsőfokú bíróság által eltúlzott mértékben megállapított sérelemdíj összege, mert a mérlegelése alapjául szolgáló egyes körülményeket nem valós súlyuknak megfelelően vette figyelembe. A sérelmezett írás közüggel áll összefüggésben, ugyanis az abban megjelölt személy - a vád szerint - a költségvetésnek többszáz millió forint adóhiányt okozó büntetőeljárás terheltje is, amely ügyben a felperesre vonatkozó vallomást tett. Márpedig büntetőeljárás terheltjeinek érdekviszonya, sorsa, fogvatartásuk alatti fizikai bántalmazása közéleti kérdésnek minősülnek. Az ezekről tudósító sajtóbeszámolót és annak következtetéseit a Ptk. 2:52. § (3) bekezdése alapján kellett volna megfelelő súllyal értékelni az elsőfokú bíróságnak a sérelemdíj összegének megállapítása során.
- [15] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperes 12.500 forint + áfa másodfokú perköltségében történő marasztalást kérte. Hivatkozott arra, hogy a cikkben írt bántalmazás sem közügyhöz, sem a felpereshez nem volt köthető. A valótlan közlés felróhatóságának mértéke kiemelkedő, mert az újságíró a szakma szabályait megsértve, jobb tudomása ellenére és önkényesen hozta összefüggésbe bűncselekménnyel, amely köztudomásúlag jelentős hatással bírhatott a büntető eljárást elbíráló bíró tudatára.
- [16] Az alperes fellebbezése nem alapos.
- [17] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező alperesek sem hivatkoztak. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [18] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett körben bírálhatta felül, e körben határozatának indokolásában kifejtettekkel és döntése érdemével egyetértett. Az elsőfokú bíróság a sérelemdíj mértékét a jogsértés súlyára, a felróhatóság mértékére és a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására tekintettel helyesen mérlegelte; a jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csupán

visszaautal.

- [19] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéssel és a fellebbezési ellenkérelemmel kapcsolatosan hangsúlyozza, hogy a sérelemdíj megítéléséhez - szemben az objektív jogkövetkezmények alkalmazásával - nem elégséges önmagában a személyiségi jogsértés ténye (BH2016.241.), hanem annak a Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján további anyagi jogi előfeltétele, hogy létezzen a személyiségi jogsértést kompenzálандó valamilyen nem vagyoni hátrány.
- [20] Helytállóan mutatott rá az alperes a fellebbezésében, hogy a személyiségi jogában megsértett félnek állítania kell, hogy valamely személyiségi joga megsértésével okozati összefüggésben nem vagyoni hátránya keletkezett. A felperes keresetlevelében (III. 2. pont) és az alperesek ellenkérelmére előterjesztett válasziratában (2. és 3. pont), majd a perfelvételi tárgyaláson szóban is ezen állítási érdekének (kötelezettségének) eleget tett. A felperes indokolt tényelöadást tett az őt bűncselekménnyel vádoló valótlan tényállítás sajtón keresztüli hatásáról kifejtve, hogy az alkalmas társadalmi megítélésének kedvezőtlen és az általános erkölcsi vélekedés személyével szembeni negatív irányú befolyásolásra széles körben. Hivatkozott arra is, hogy a vele szemben folyamatban lévő büntetőeljárásban a közlés hátrányosan érintette személyének és cselekményének megítélését, amely állított hátrányt alátámasztó adat azonban a perben nem merült fel.
- [21] Nem volt alapos a fellebbezésnek azon érvelése, hogy a felperes nem bizonyította sem magán-, sem közéleti szerepvállalásával, sem az ellene folyamatban lévő büntetőeljárás során a jogsértéssel összefüggésben felmerült nem vagyoni hátrányát. A sértettnek a nemvagyoni hátrányát állítani kell, azonban ezt a vagyoni hátrányt nem kell külön bizonyítania a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése szerint. Az Alaptörvény 28. cikke alapján ezen jogszabály célja, hogy a személyiségi jogok védelmének hatékonyabbá tétele. A Ptk. törvényjavaslatának indokolása szerint pedig a sérelemdíj megállapításhoz a bíróságnak nem kell a sértett oldalán bekövetkezett hátrányt kutatnia, illetve a sértettnek ezt bizonyítania.
- [22] Az elsőfokú bíróság értékelte a felperes perfelvételi nyilatkozatainak a nem vagyoni hátrányok körében tett tényállításait a sérelemdíj összegszerűsége vonatkozásában, amelyről számot is adott [Pp. 346. §]. Az elsőfokú bíróság nem köztudomású tényeket vett figyelembe, hanem tényekből levont jogi következtést végzett, ami mérlegelési kérdés. Az eset körülményei alapján a jogsértés súlyának, a valótlan közlés felróhatósága mértékének, valamint a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatásának vizsgálata a jogszabály alapján [Ptk. 2:52. § (2) bekezdés] a bíróság mérlegelési feladata, és az nem tekinthető köztudomású ténynek, amelyről a bíróságnak előzetesen az alperest tájékoztatnia kellett volna [Pp. 266. § (2) bekezdés].
- [23] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság kötelezte a Pp. 83. § (1) bekezdése folytán a perköltség megfizetésére, melynek mértékét a Pp. 81. §-a szerint felszámított összegbe állapította meg a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a 4/A. §-a alapján.
- [24] Ugyancsak az alperes köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (1) bekezdés második fordulata és a 46. § (1) bekezdése alapján számított 40.000 forint összegű fellebbezési eljárási illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. §-ában foglaltak szerint. Utal a Fővárosi Ítéltábla arra, hogy az alperes fellebbezésében megjelölt illeték alap nem 1.500.000 forint volt, hanem a jogorvoslati eljárásban vitássá tett követelés 500.000 forint összege [Itv. 39. § (1) bekezdés].

Budapest, 2020. február 6.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Virág Csaba s.k.
előadó bíró

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő